

Sygn. akt II W 399/20

(...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący **SSR Roman Chorab**

Protokolant Joanna Gaweł – Wojciechowska

bez udziału oskarżyciela publicznego

po rozpoznaniu w dniu 26.02.2021 r. i 08.03.2021 r.

sprawy **M. P. (1)**

ur. (...) w L.

syna Z. i A. z d. S.

w dniu 28 sierpnia 2020 roku około godziny 14:00 w miejscowości W. umyślnie poprzez uderzenie, a następnie przecięcie zapięcia rowerowego zamontowanego na bramce wejściowej na teren posesji nr (...), dokonał jego zniszczenia oraz uszkodzenia bramki poprzez zarysowanie jej powierzchni lakierowanej powodując tym samym straty w wysokości 300 zł na szkodę W. K. (1)

tj. o czyn z art. 124 § 1 k.w.

I. obwinionego **M. P. (1)** uznaje za winnego tego, że: w dniu 28 sierpnia 2020 roku około godziny 14:00 w miejscowości W. umyślnie poprzez przecięcie zapięcia rowerowego zamontowanego na bramce wejściowej na teren posesji nr (...), dokonał jego zniszczenia powodując tym samym straty w wysokości 11 zł na szkodę W. K. (1) tj. popełnienia czynu z art. 124 § 1 kw i za to na podstawie art. 124 § 1 kw przy zastosowaniu art. 39 § 2 kw wymierza mu karę nagany;

II. na podstawie art. 124 § 4 k.w. orzeka wobec obwinionego M. P. (1) obowiązek przywrócenia do stanu poprzedniego uszkodzonego zapięcia rowerowego, poprzez zwrot takiego samego zapięcia rowerowego pokrzywdzonej W. K. (1);

III. na podstawie art. 119 § 1 k.p.w. zasądza od obwinionego M. P. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 100 zł i na podstawie art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych wymierza opłatę w kwocie 30 zł;

IV. na podstawie art. 119 § 1 k.p.w. zasądza od obwinionego M. P. (1) na rzecz oskarżycielki posiłkowej W. K. (1) kwotę 540 złotych tytułem poniesionych przez nią wydatków w sprawie.

Sygn. akt II W 399/20

UZASADNIENIE

W wyniku przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

M. P. (1) w chwili obecnej jest 40-letnim stałym mieszkańcem miejscowości (...) w gminie G. , powiatu (...). Zamieszkuje on w budynku wielorodzinnym wraz z narzeczoną A. K. pod w/w adresem (...). A. K. pod wskazanym adresem zamieszkuje od urodzenia i jest tam zameldowana , gdyż współwłaścicielem posesji pod nr (...) w W. w tamtym czasie był jej ojciec J. G..

(dowód : dane osobowe obwinionego M. P. (1) – k 50 , k. 16 , zeznania świadka A. K. –k. 51v. , kserokopia dokumentu aktu poświadczenia dziedziczenia – k. 48).

W dniu 28 sierpnia 2020 r. A. K. w godzinach popołudniowych, po skończonej pracy wróciła do swojego miejsca zamieszkania w miejscowości (...). Wówczas zauważyła , że wejście na posesję gdzie zamieszkuje i z którego korzystała „od urodzenia” tj. „bramka-metalowa furtka” jest zamknięta poprzez założenia tzw. zamknięcia rowerowego. Domyślając się , że wskazane zamknięcie rowerowe zostało założone przez jej ciotkę – W. K. (1) (siostrę jej ojca H. G. , z którym była skonfliktowana) , telefonicznie poprosiła ją o otwarcie przedmiotowej „bramki”. W. K. (1) kategorycznie odmówiła odtworzenia wskazanej furtki informując A. K. , że aby wejść na posesję może skorzystać z innego wejścia.

(dowód : zeznania świadków: A. K. – k. 51v , W. K. (1) – k. 51-51v).

W związku z odmową W. K. (1) umożliwienia wejścia na posesję A. K. , A. K. telefonicznie poinformowała o tym swojego narzeczonego M. P. (1).

M. P. (1) w krótkim okresie czasu przyjechał do czekającej przed posesją nr (...) w W. A. K. wyposażony w nożyce i siekiere. Chcąc umożliwić A. K. wejście na posesję właśnie przez tą bramkę – furtkę wskazanymi narzędziami szybko i sprawnie przeciął przedmiotowe zabezpieczenie rowerowe , którego wartość wynosiła 11 złotych.

(dowód : wyjaśnienia obwinionego M. P. (1) – k. 50v. ; zeznania świadków: A. K. – k. 51v , W. K. (1) – k. 51-51v – w części ; nagranie z nośnika pendrive –k. 14-k.odtworzenie –k. 51v).

M. P. (1) został przesłuchany w postępowaniu przed policją, przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił , że dokonał przecięcia zapięcia rowerowego celem dostania się na teren posesji. Zaprzeczył przy tym aby wskutek przecinania tego zapięcia uszkodził przedmiotową furtkę poprzez porysowanie jej powierzchni. Dodał , że wskazana furtka użytkowana jest od kilku lat i wskutek jej używania i warunków atmosferycznych jest zużyta i nosi liczne skazy na powierzchni lakierowanej (k. 16v-17.)

Przesłuchany bezpośrednio przed Sądem w charakterze obwinionego M. P. (1) przyznał się , że dokonał zniszczenia zapięcia rowerowego za pomocą młotka i siekiarki, ale zrobił to na prośbę A. K. , która nie miała jak dostać się do domu. Zaprzeczył przy tym aby uszkodził bramkę poprzez jej zarysowanie , gdyż te uszkodzenia były już wcześniej , właśnie przez stosowanie zapięcia rowerowego , a nie zamykania kluczem. Wskazał , że takie zapięcie rowerowe kosztuje 11 złotych , bo on już je zakupił i w każdej chwili może je przekazać pokrzywdzonej W. K. (1) tytułem naprawienia szkody (k. 50v.).

Sąd zważył co następuje :

Przechodząc do oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego należy zauważyć , iż wyjaśnienia obwinionego M. P. (1) w całości zasługują na wiarygodność.

Sąd doszedł do takiego przekonania mając na uwadze iż wiarygodności wyjaśnień obwinionego M. P. (1) należy dokonać łącznie z oceną mocy dowodowej pozostałego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Twierdzenia obwinionego M. P. są całkowicie zbieżne , w zasadzie z całym pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie , w tym w szczególności nawet z zeznaniami (w dużej części) pokrzywdzonej W. K. (1).

W pierwszej jednak kolejności zdaniem Sądu należy wskazać , że przyczyną przedmiotowego zdarzenia był fakt , że w tamtym czasie posesja w W. pod nr 64 posiadała dwóch współwłaścicieli w osobach W. K. (1) i jej brata J. G.. Nie była ona podzielona fizycznie , a jedynie współwłaściciele posiadali w niej odpowiednie udziały. W związku z powyższym

na tym tle dochodziło pomiędzy współwłaścicielami do konfliktów (kto , które części nieruchomości ma użytkować). Pomimo jednak braku fizycznego podziału W. K. (1) w sierpniu 2020 r. w sposób bezprawny (w rozumieniu prawa cywilnego) zaczęła uniemożliwiać wchodzenie na teren posesji m.in. A. K. właśnie tym wejściem poprzez założenie na furtkę przedmiotowego zapięcia rowerowego , czego oczywiście robić nie mogła.

Przechodząc zatem do powodów z jakich , Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia obwinionego M. P. (1) , to niewątpliwie kluczowym dowodem w sprawie jest nagranie wykonane telefonem komórkowym przez syna pokrzywdzonej W. K. (1) na którym to nagraniu widoczne jest działanie obwinionego M. P.. Na filmie tym jest bowiem pokazany moment kiedy obwiniony M. P. przystępuje do przecięcia zapięcia rowerowego i zapięcie to przecina. Z filmu tego absolutnie nie wynika , aby dokonał on przy tym jakiegokolwiek uszkodzenia metalowej furtki.

Nagranie to zostało otworzone na rozprawie przed Sądem i żadna z osób obecnych na rozprawie nie zakwestionowała jego autentyczności i nie zgłosiła żadnych uwag. Wyjaśnienia obwinionego M. P. (1) korelują również z zeznaniami A. K. i w większej części z zeznaniami W. K. (1). Pokrzywdzona W. K. twierdziła wprawdzie , że przecinając zapięcie rowerowe obwiniony M. P. uszkodził również metalową furtkę , ale mając na względzie obraz z nagrania tego zdarzenia w tym zakresie jej zeznania nie mogły zostać uznane za wiarygodne.

Reasumując ocenę materiału dowodowego , Sąd za wiarygodne przyjął wyjaśnienia obwinionego M. P. , zeznania świadka A. K. i zeznania pokrzywdzonej W. K. (1) (za wyjątkiem tego fragmentu , że obwiniany uszkodził również metalową furtkę) , gdyż okoliczności zdarzenia przedstawione przez te osoby wzajemnie się ze sobą uzupełniają i potwierdzają.

Dokonując zatem całościowej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego jeszcze raz należy podkreślić iż wyjaśnienia obwinionego M. P. (1) są całkowicie wiarygodne, a zebrany w sprawie materiał dowodowy i omówiony powyżej wskazuje bez żadnych wątpliwości , że obwiniony ten dopuścił się czynu z art. 124 § 1 kw.

Należy zatem stwierdzić ,że obwiniony M. P. (1) swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona wykroczenia z art. 124 § 1 kw. w ten sposób , że :

w dniu 28 sierpnia 2020 r. w miejscowości W. ok. godz. 14:00 umyślnie poprzez przecięcie zapięcia rowerowego zamontowanego na bramce wejściowej na teren posesji nr (...), dokonał jego zniszczenia powodując tym samym straty w wysokości 11 złotych na szkodę W. K. (1).

Sąd przyjął kwalifikację z art. 124 § 1 kw. mając na uwadze to , że zachowanie sprawcy wykroczenia określonego w tym przepisie polega m.in. na uszkodzeniu , lub zniszczeniu cudzej rzeczy. W sprawie niniejszej nikt nie miał wątpliwości , że zapięcie rowerowe było rzeczą należącą do W. K. (1). Zatem swoim działaniem M. P. (1) zniszczył cudzą rzecz (przecięcie bowiem zapięcia rowerowego czyni go z przyczyn oczywistym bezużytecznym). Mało tego obwiniony M. P. nie działał , ani w stanie wyższej konieczności , ani obrony koniecznej , a zatem w realiach niniejszej sprawy nie mógł zostać uniewinniony.

Nie można bowiem stracić z pola widzenia , że A. K. do posesji na której zamieszkuje mogła dostać się innym wejściem , a więc nie zachodziła tu sytuacja , że to wejście miała całkowicie uniemożliwione.

Niemniej jednak przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę całokształt okoliczności zarówno łagodzących , jak i obciążających dotyczących osoby sprawcy M. P. (1). Zdecydowaną przewagę miały oczywiście te pierwsze do których Sąd zaliczył w pierwszej kolejności fakt bezprawnego działania W. K. (1) , która nie miała prawa uniemożliwiać A. K. wejścia na posesję właśnie tą bramką , jego uprzednią niekaralność, przyznanie się do winy , wyrażenie skruchy , odkupienie zniszczonej rzeczy.

Do okoliczności obciążających , Sąd zaliczył fakt , że obwiniony M. P. (1) w zasadzie bezmyślnie wykonał prośbę A. K. wiedząc , że takie działanie jest niszczeniem cudzego mienia.

Łącząc wyżej wymienione okoliczności z dyrektywami wymiaru kary z art. 33 §1 i § 2 kw., Sąd uznał , iż wymierzenie obwinionemu M. P. (1) na podstawie art. 124 § 1 kw. przy zastosowaniu art. 39 § 2 kw. kary nagany jest adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu – przy czym spełni w stosunku obwinionego rolę wychowawczą i zapobiegawczą czyniąc nadto zadość prewencji ogólnej.

Na podstawie art. 124 § 4 kw. , Sąd orzekł wobec obwinionego M. P. (1) obowiązek przywrócenia stanu poprzedniego uszkodzonego zapięcia rowerowego poprzez zwrot takiego samego zapięcia pokrzywdzonej W. K. (1).

Sąd zasądził od obwinionego M. P. (1) na rzecz Skarbu Państwa zryczałtowane koszty postępowania w sprawach o wykroczenia w kwocie 100 złotych uznając , że brak jest podstaw aby od tych należności zwolnić obwinionego , skoro posiada on oszczędności z prowadzonej wcześniej działalności gospodarczej i wymierzył mu opłatę w kwocie 30 złotych. Podstawę ku temu stanowiły przepisy zacytowane w pkt. III części skazującej wyroku.

Nadto na podstawie art. 119 § 1 kpw. , Sąd zasądził od obwinionego M. P. (1) na rzecz oskarżycielki posiłkowej W. K. (1) kwotę 540 złotych tytułem poniesionych przez nią wydatków w sprawie związanych przede wszystkim ze skorzystania z usług adwokata.

Podstawę ku temu stanowiły przepisy § 11 ust. 2 pkt. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800). Wprawdzie pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej zgodnie z przedłożoną fakturą wnosił o zasądzenie kwoty z tego tytułu w wysokości 4.000 złotych , lecz powyższa kwota w ocenie Sądu zdecydowanie przekracza nawet maksymalną wynikającą ze wskazanego powyżej rozporządzenia która wynosiłaby sześciokrotność minimalnej czyli 360 złotych.

Po wtóre w ocenie Sądu rodzaj przedmiotowej sprawy , jej stan faktyczny i prawny oraz nade wszystko nakład pracy pełnomocnika , jeśli zważy się , że sprawa skończyła się na odbyciu jednej rozprawy (trwającej niewiele ponad godzinę) i przesłuchaniu trzech osób oraz oglądnięciu krótkiego nagrania , to w ocenie Sądu nakład pracy nie powinien odpowiadać więcej niż półtorej stawki minimalnej , a ponieważ stawka minimalna to 360 złotych w związku z czym jej półtorakrotna wysokość wynosi 540 złotych.